

NEĀ LO BY TO UDĀŠLAT AĀ½ PĀ~Ā•Ā TĀŠ?

ĀĀEtrtek, 08 duben 2010

Je duben. KoneĀ•nĀ se k nám dostalo jaro. Letos jsem uĀ¾ pomalu zaĀ•ala pochybovat a Ā™íkala si, jestli nás nepĀ™epadla doba ledová. Ale ne, nakonec a naštĀstí. Vyrašily petrklíč•e a snĀĀ¾enky, toto jaro snad zaráz. Pomalu se to zelení a krásnĀ, krááásnĀ to všude voní - Ā•erstvým novým, svĀĀ¾ím.

BohuĀ¾el - mĀ to letošní jaro uĀ¾ nĀkolikrát zhoĀ™klo. Já jsem totiĀ¾ ten typ, co dĀlĀ všechno, ale všechno na poslední chvíli a dokonce jsem postoupila uĀ¾ na vyšší level, Ā¾e obĀ•as i nĀco, zcela vĀdomĀ, prošvihnu... TĀ™eba návštĀvu místní mĀstské policie, abych jim podala vysvĀtlení, proĀ• jsem parkovala, tam kde se nemĀlo. Tak nĀjak jen zbĀĀ¾nĀ jsem se podívala na pĀ™edvolání a podle mĀ tam bylo napsáno "2. Nebyla jsem si úplnĀ jistá, tak jsem se nĀkolik dní pĀ™ed 29. pĀ™emlouvala, abych si datum zkontrolovala. Nakonec nebylo tĀ™eba. 28. mi pĀ™išla sloĀ¾enka s tisícikorunovým flastrem, jelikoĀ¾ jsem se nedostavila 19. v 9,30... DaĀovĀ pĀ™edvolání byl taky Ā•ert dluĀ¾en. Sice mi ho dĀlĀ kamarádka s docela velkým pĀ™edstihem, ale já sama jsem byla schopná zabĀhnout na finanĀní úĀ™ad aĀ¾ 31. kolem pĀ™esté. Na druhou stranu, fronta tam dávno nebyla a paní uklízela si uĀ¾ jen nervóznĀ Ā•echraly košĀata. JeštĀ mi zbývá pĀ™ezout zimní gummy. To si Ā™íkám poĀ™ád, Musím zavolat svému automechanikovi, musím zavolat svému automechanikovi. VeĀ•er kolem desáté si zase vzpomenu. Jo, a zítra uĀ¾ koneĀ•nĀ musím zavolat svému automechanikovi, fakt... A tak to jde poĀ™ád dokola. Nevím NechuĀ dĀlat všechno hned a nutkání vĀci, zvláštĀ ty nepĀ™ijemné, odkládat na zítĀ™ek. Zase nám ale jedno moudré a tolik profláklé pĀ™ísloví Ā™íká: „Ráno moudĀ™ejší veĀ•era". Tím se Ā™ídím na sto procent. Jenom si nĀkdy Ā™íkám, jestli by nebyl lepší aspoĀ obĀ•as do svého stereotypního repertoáru zaĀ™adit tĀ™eba i otravné: „Co mĀĀ¾eš udĀlat hned, neodkládej na zítra". No, jdu radĀji tomu svému automechanikovi zavolat hned teĀ• ... Paula, co na ni tĀĀ¾ce dolehlo jaro....